

آب و انرژی ۵

قرژی

فراخوان شرکت ملی نفتکش ایران
برای جذب کارشناس اداری

این فراخوان برای تأمین نیروی انسانی مورد نیاز دفتر مرکزی شرکت ملی نفتکش ایران در تهران منتشر شده و متقاضیان واجد شرایط می‌توانند رزومه خود را ارسال کنند.

شرکت ملی نفتکش ایران در نامه‌ای به انجمن مهندسی دریایی ایران، نیاز خود به تأمین نیروی انسانی در سمت کارشناس اداری برای دفتر مرکزی این شرکت در تهران را اعلام کرد. این فراخوان به منظور اطلاع‌رسانی به متقاضیان، از طریق این پایگاه خبری منتشر می‌شود.

بر اساس این فراخوان، دارندگان مدرک کارشناسی در رشته‌های مدیریت دولتی و مدیریت منابع انسانی، با معدل متغیر می‌توانند برای این فرصت شغلی اقدام کنند. شرکت ملی نفتکش ایران تأکید کرده است که متقاضیان آمادگی تجربه کاری بوده و با قوانین و مقررات کار و تأمین اجتماعی، رابطه و قرارداد، بیمه و امور مالی و غیره، مقاله‌نامه‌های کار در دریا (MLC) آشنایی داشته باشند. سابقه خدمت در ارگان‌های دریایی، کارت پایان خدمت یا اقایان و سکونت در شهر تهران نیز از دیگر شرایط اعلام‌شده است.

متقاضیان واجد شرایط می توانند رزومه خود را به همراه تصویر عکس پرسنلی، به نشانی پست الکترونیکی mo-mehdizadeh@ptsoc.com ارسال کنند.

رکوردهای مهم تولید گاز در دولت چهاردهم

یک میلیارد و ۱۱۷ میلیون مترمکعب؛ مهم‌ترین رکورد تولید روزانه گاز کشور در دولت چهاردهم که زمستان ۱۴۰۴ در شرایط ناترازی گاز و تداوم تحریم‌ها به ثبت رسید.

به گزارش اقتصادساز آمدان، کارخانه دولت چهارم در بخش گاز ثابت رکوردهای جدید تولید گاز به خود اختصاص داده و در زمستان ۱۴۰۴ آغاز شد و در مردادماه ۱۴۰۴، تولید روزانه گاز کشور در حالی که زمستان ۱۴۰۳ به یکمیلیارد و ۱۰۵ میلیون مترمکعب رسیده که زمستان ۱۴۰۴ با عبور از ۱۱ میلیون برای نخستین بار به یکمیلیارد و ۱۱۷ میلیون مترمکعب در روز افزایش یافت. رکورد یکمیلیارد و ۱۱۷ میلیون مترمکعب تولید گاز در زمستان ۱۴۰۴، ۱۱ میلیون مترمکعب در روز بیشتر از رکورد سال ۱۴۰۳ بود. بالاترین میزان تولید روزانه گاز کشور در این دوره به نام می‌رود. افروز پیران، ماینکین تولید گاز کشور از ابتدای فعالیت دولت چهارم تا پایان سال ۱۴۰۴ حدود ۴۱ میلیون مترمکعب در روز افزایش یافت.

ثبت این رگوردها حاصل جمع اقدامات عملیاتی و فنی افزایش ظرفیت تولید و استفاده هائکتکنری از توان موجود در بخش های مختلف صنعت نفت و گاز است که به موازات توسعه و تکمیل طرح های تولیدی، با اجرای برنامه های نگهداشت و افزایش تولید از میدان های گازی شده است. مرور این اعداد و ارقام در چهارچوب بازی از آنه که با دولت چهارم، تصویری روشن از وضعیت گاز کشور و ضرورت افزایش ظرفیت تولید ارائه می دهد که بر لزوم در برنامه محسسن باکنزاد، وزیر نفت، در آغاز فعالیت دولت ثبت نام شده است.

در این برنامه با اشاره به میانگین تولید گاز غنی کشور از مجموع میدان‌های فعال در خشکی و دریا به مقدار حدود ۱۰۰ میلیون مترمکعب، تأکید شد که باید با به‌کارگیری تکنولوژی نیاز بخش خشک‌سازی، تجاری، صنایع، نیروگاه‌ها، پتروشیمی‌ها و تزریق گاز به میدان‌های نفتی را منی دهد؛ به‌نوعی که در ماه‌های اوایل مصرف، با میانگین کسری حدود ۲۵۰ میلیون مترمکعب در روز روبرو خواهیم بود. در این برنامه یادآور شده بود که در صورت ادامه روند کنونی، شکاف میان توان تولید و مصارف مورد نیاز بیش از یک افزایش پیدا خواهد کرد؛ زیرا افزون‌ترین رشد مصارف بخش‌های مختلف، به‌ویژه بخش‌های خانگی و صنایع، با افت توان تولید میدان‌های خشک‌سازی روبرو خواهیم بود.

وزارت نفت دولت چهاردهم با این ارزیابی دقیق و کارشناسی شده، اهمیت رفع ناترازی تولید و مصرف را منظر قرار داد و بر مدیریت آن با اقدامهای کوتاهمدت و بلندمدت تأکید کرد. بر همین اساس، شرکت ملی نفت ایران با مأموریت یافت برنامه‌ها و اقدامهای کوتاهمدت در مقطع یکساله را اجرایی کند که اجرای مستمر پروژه‌های نگهداشت میدان‌های گازی، از جمله حفاری‌های تعمیری و دیگر اقدامهای عملیاتی، بخشی از آن بود.

از جمله این اقدام‌ها می‌توان به افزایش تولید از میدان مشترک جنوبی اشاره کرد که بخش قابل توجهی از ظرفیت تازه یادشده نیز در محل توسعه چاه‌ها در همین میدان به دست آمد. از جمله می‌توان به فاز ۱۱۰ هریس جنوبی اشاره کرد که هفت چاه جدید با مجموع تولید ۱۵ میلیون مترمکعب در روز وارد چرخه شد. در فاز ۱۳ نیز هفت چاه جدید با مجموع تولید ۱ میلیون و ۵۰۰ هزار مترمکعب و در فاز ۱۴ دو چاه جدید با مجموع تولید ۱ میلیون مترمکعب در روز تولید شدند.

خود آورده است که صادرات LNG قطر در جریان بحران به شدت آسیب دیده و درآمد دست‌رفته آن به حدود ۲۴ میلیارد دلار رسیده است. در نتیجه، برای قطر، مسئله آینده هم‌رمز بیش از آنکه به انتقال نفت مربوط باشد، به آینده امنیت صادرات گاز؛ مایع ارتباط پیدا می‌کند.

تغییر وضعیت در تنگه هرمز

تنگه هرمز پیش از بحران یکی از مهم‌ترین شریان‌های انرژی جهان بود. از اواسط بین‌المللی انرژی می‌گوید در سال ۲۰۲۵ نزدیک به ۲۰ میلیون بشکه نفت در روز از این مسیر عبور کرده است. در مقابل، ظرفیت متوسط برای انتقال نفت از مسیرهای جایگزین تنها حدود ۳ تا ۵.۵ میلیون بشکه در روز برآورد شده است. با این حال با وجود تنش‌های نظامی و بحران در منطقه، به نظر می‌رسد که کشورهای می‌توانند برای کاهش وابستگی به آن سرمایه‌گذاری کنند.

در چنین شرایطی حسینی، کارشناس اقتصاد بین الملل در گفتگو با خبرنگار «اقتصاد سراسرآمد» درباره تغییر وضعیت تردد کشتی ها و انتقال انرژی به بازارهای جهان، می گوید: «به نظر می رسد که تنش های موجود در منطقه هرگز موجب ایجاد بدنامی برای نفتی ها نخواهد شد. از این آبرو راهبردی خواهد شد. ممکن است حتی در صورت بازگشت ثبات کامل، بخشی از عملیات کشتی به کشتی ها و خدمات لجستیکی به صورت دائمی در منطقه باقی بماند».

این کارشناس اقتصادی در ادامه گفت: «وضعیت الان به نحوی است که دیگر نمی‌تواند آنچنان توسعه را صورت بگیرد و گانه‌باز یا بسته بودن کشور طرح کرد. هر چند محتمل تر آنست، سناریو، شکلگیری تنگنای یا عبور محدود، کرنشی و سیاسی شده‌است؛ به این معنا که کشتی‌های بارایی عبور باید از مسیرها، زمان‌بندی‌ها و سازوکارهای هماهنگی خاصی پیروی کنند. چیزی شبیه ایچانگ کریدور مورد برای توسعه کشتی‌ها که در هفته‌های گذشته در ایران شنیده‌ایم.»

حسینی در پایان گفت: «مسئله‌دارای اهمیت این است که ایران توانست مدیریت استراتژیک و یک طرح توسعه در تنگه هرمز را اثبات کند. مدیریت اصلی پس از بحران و تنش در نظامی، منابع انتقال بخشی از مزیت رقابتی از منابع نفتی» به «توانایی جابه‌جایی و مدیریت مسیرها» خواهد بود. به نظر در این کشور برنده فقط شورای نیست که قدرت بیشتری تولید می‌کند؛ هزینه برنده است که بتواند نفت را با کمترین ریسک و کمترین بهر بازار برساند.

قبل یکی از مراکز مهم ذخیره سازی، سوخت رسانی و خدمات دریایی جهان بوده و اکنون موقعیت جغرافیایی آن در بیرون از تنگه هرمز و در ساحل دریاچه عمان - به یک مرتب تر و نقاط اقتصادی تبدیل شده است. در این میان ADNOC نیز در ماههای اخیر به سیستم شاتل نفتکش ها و انتقال کشتی به شرکتی روی آورده است، و سوخت و گاز را داده که این شرکت با گسترش ناوگان خود و استفاده از STS تلاش کرده دیگر، ریسک ناشی از تردد در تنگه را کاهش دهد. به عبارت دیگر، هر شبکه نفتی که در فقیهه جابه جایی به سواحل فوط در آمدن نفتی برای صادر کننده نیست، درآمدی برای بندر، انبار، یک کش، خدمات دریایی، باربری، سوخت رسانی، تعمیرات و شرکت های لجستیکی نیست ایجاد می کند.

در شیوه جدید انتقال نفت از تنگه هرمز، به مانند ماهی گذشته از آغاز کشور، سلطنت عمان یکی از بهترین تر

برون با زیربنای مسکونی ۱۰۰ هزار مترمربع و ۱۰۰ هزار نفر جمعیت، تبدیل شد به یکی از نقاط مهم انتقال محموله‌های نفتی در خلیج عمان است. گزارش رسمی منتشر شده از بندر بندر صحران کشور عمان حاکی از این است که این بندر در نیمه نخست سال ۲۰۲۴، ۵۲ میلیون تن کالا جابه‌جا کرده که نسبت به مدت مشابه سال قبل ۵۲ درصد افزایش داشته است. مهم‌تر اینکه حجم عملیات کشتی‌به‌کشتی در همین دوره به ۴۳۸ میلیون تن رسیده است. همچنین جابه‌جایی کانتینری نیز ۴۰ درصد افزایش یافته و به ۵۴۵ هزار TEU رسیده است. در این میان کویت نیز در این شبکه حضور دارد. روترز گزارش داده بود که شرکت نفتکش کویت از جمله بازیگران فعال در عملیات انتقال نفت در نزدیکی صحران است.

میلیون بشکه نفت از یکی از نفتکش‌های کویتی در نزدیکی صحار منتقل شد و نفتکش در یافت‌کننده بعداً به سمت چین حرکت کرد. بنابراین کویت، مانند عربستان و امارات، می‌تواند بخشی از صادرات خود را از طریق انتقال کشتی به کشتی‌های بزرگ آسیایی خود حفظ کند.

در میان کشورهای جنوب خلیج فارس، قطر در این استان وضعیت متفاوتی دارد. اهمیت اصلی قطر در بازار انرژی، LNG است و نه نفت خام. بنابراین نمی‌توان مدل STS نفت خام را مستقیماً به صادرات قطر تعمیم داد. با این حال، اختلاف هرگز برای قطر از نظر اقتصادی بسیار مهم است، زیرا صادرات LNG این کشور به یک منبع کشتیرانی در منطقه وابسته است. روترز در گزارش

«سرآمد» بررسی می کند؛

تغییر شکل صادرات نفت از تنگه هرمز

ادعای انتقال نفت به شیوه STS

برای تزریق بازارهای جهان

گروه بین الملل - سعید قلیچی - در حالی که بر سرسی استانه‌هایی که وظیفه رصد جابجایی و تردد کشتی‌های تجاری و نفتکش‌ها را بر عهده دارند، نشان دهنده ادامه انسداد عبور کم تعداد نفتکش‌ها و کشتی‌های تجاری از تنگه هرمز است، طی روزهای گذشته برخی از خبرگزاری‌های مطرح بین المللی با انتشار گزارش‌های مدعی شدند که عملیات انتقال نفت به شیوه STS (کشتی به کشتی) در ماه‌های گذشته از آغاز جنبش‌های ایالات متحده آمریکا و اسرائیل علیه جمهوری اسلامی و آغاز عملیات غیرقانونی محاصره دریایی، به یکی از مهم‌ترین سازوکارهای حفظ جریان صادرات نفت کشور‌های عربی حاشیه خلیج فارس تبدیل شده است.

حالا هفته‌هاست که آبراه را هریدی و استر از یک تنگه
فرم دیگر مسیر برای عبور کشیدی و تجارتی را
تعمیم می‌دهی. بر شراطی که تا پیش از جگت تحمیلی
خیر، مدل غالب صادرات از خلیج فارس ساده بود؛ یک
تفکیک بزرگ از پایانه بارگیری می‌کرد و مستقیم از هرمز
آسیا مسیر را طی می‌کرد. افزاینش، این مدل را از نظر
تصادفی بر ریسک کرد. دست‌آورد، افزایش احتمال انقضای
برتابه‌ها به نفتکش‌ها نیز موجب شده تا هزینه بیمه و
ریسک تردد به سطحی برسد که کشور‌های مختلف به
تجارت دستیابی به شیوه تازه‌ای از حمل و نقل نفتکش‌ها
نیستند. این حامل، انرژی را می‌باشد.

طی روزهای گذشته رسانه‌های از جمله روزنامه «اسکیوس» لومبرگ، نیویورک تایمز و روزنامه انگلیسی زبان «Times of London» چاپ مسقط گزارش می‌دهند که شرکتی که براساس آن عملیات انتقال نفت از کشتی به کشتی در ماه‌های اخیر به یکی از مهم‌ترین سازوکارهای حفظ جریان صادرات نفت کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس تبدیل شده و توانسته بخشد از محموله‌های نفتی از آن محدوده در خطر از آبراه تنگه هرمز به آب‌های می‌ت‌ری درای عمان منتقل کرد. در این میان خبرگزاری «اسکیوس» در گزارشی دیگر مدعی شده است که ارتش عربی در اقدامی محرمانه، یک کریدور دریایی در مسیر ریکود خروج کشتی‌ها از تنگه هرمز ایجاد کرده است. وزانه میلیون‌ها بشکه نفت از این مسیر عبور می‌کند.

وجود این، بررسی‌ها نشان از این رد که هرچند بسیاری برپرسک برای انتقال انرژی و نفت از کشورها در گذشته حوزه خلیج فارس به بازارهای جهان ایجاد شده است؛ اما هم‌زمان فرایند سرمایه‌داری، پمپ، رسک‌یست محیطی و اهمیت بنادر در کشور عمان افزایش پیدا کرده است. طبق گزارش‌های منتشر شده در کشورهای دیگر، نفت به بازارهای جهانی، فنکشی‌های جدیدی نشان‌تانکرها محموله نفت را از پایانه‌های خلیج فارس دریافت می‌کنند، از تنگه هرمز عبور می‌کنند و در آب‌های نزدیک به خلیج عمان، محموله خود را به فنکشی‌های بسیار بزرگ تر منتقل می‌کنند؛ فنکشی‌هایی که سپس راه آسیا (در پیش می‌گردد).

چه مقدار نفت از تنگه عبور کرده؟

طی روزهای گذشته مقام‌های آمریکایی ادعاهای مختلفی

[illegible]